

РЕШЕНИЕ № 22

гр.Перник, март 2010 г,

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, втори касационен състав, в публично заседание на десети март две хиляди и десета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова
Емилия Иванова

При участието на секретаря Т.М. и в присъствието на прокурора Румяна Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Светлана Димитрова к.н.а.х.д. № 8 по описа на съда за 2010 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

С Решение от 28-ти октомври 2009г. по н.а.х.д. № 1265/2009 г. Кюстендилският районен съд е потвърдил Наказателно постановление № 3689/08 от 28.07.2008 г., издадено от началника на сектор „ПП-КАТ" при ОД на МВР - Кюстендил, в частта му, с която на М.Р. - ЕГН: *****,***№ 54 за извършено нарушение на чл.21,ал.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба" в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца на основание чл.182,ал.1,т.5 от ЗДвП , като съдът е прекратил производството по жалбата против горното наказателно постановление в частта му, с която на основание чл.183, ал.4, т.7 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба" в размер на 50 лв.

Недоволен от така постановеното решение М.Р. Димитров е подал касационна жалба, с която моли съда да отмени решението на районния съд и потвърденото с него наказателно постановление. В жалба са посочени касационни основания по чл.348,ал.1,т.2 от НПК. Твърди се,че изводите на съда относно липсата на процесуални нарушения в административнонаказателното производство са неправилни.

Ответникът по касационната жалба Областна дирекция на МВР-гр.Кюстендил-сектор „Пътна полиция" не се представлява и не изразява становище по направеното оспорване.

Окръжна Прокуратура - Перник, чрез своя представител дава заключение, че жалбата е неоснователна и решението на районния съд следва да бъде оставено в сила.

Административен съд Перник, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за

законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срока по чл.211, ал. 1 от АПК от надлежна страна. Разгледана по същество същата е неоснователна.

В касационното производство страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Изложените касационни доводи в жалбата не се подкрепят от събраните и обсъдени поотделно и в съвкупност доказателства от районният съд. От тези доказателства се установява по безспорен начин, че на посочените в акта дата и час касаторът е извършил визираното нарушение на правилата за движение по пътищата. Пред районния съд са снети показания от актосъставителя Георгиев и свидетеля Велчов, които преценени в съответствие с приложените писмени доказателства са дали основание на съда да приеме за установена фактичката обстановка при която е извършено нарушението. За да направи този извод, първоинстанционният съд е имал предвид и разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, съобразно която констатациите в акта за установяване на административното нарушение се считат за верни до доказване на противното.С оглед на това, че жалбоподателят не е представил никакви доказателства, оборващи доказателствената сила на съставения акт и установяващи различна фактическа обстановка от описаната, правилно съдът е приел, че нарушението е безспорно установено, поради което и правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност.

При съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление са спазени процесуалните правила и норми на ЗАНН. В тях ясно, точно и конкретно от фактическа и правна страна са посочени предпоставките и основанията и всички необходими елементи, които определят и индивидуализират административното нарушение, вменено във вина на касатора.

Настоящият състав не приема за основателни оплакванията на касационния жалбоподател за нарушение на чл.42,т.4 ЗАНН при съставянето на АУАН.В решението си въззивният съд подробно се е занимал с този въпрос.Изводите му,че фактичката обстановка и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, са отразени подробно и ясно в АУАН № 3689/16.07.2008 г.,както и че при съставянето на АУАН не са допуснати нарушения на процедурните правила, са законосъобразни и кореспондират със събраните по делото доказателства.

Неоснователни са и оплакванията на касатора за нарушение на чл.57,ал.1,т.5 ЗАНН. Обжалваното наказателното постановление съдържа изискуемите се съгласно чл.57 ЗАНН реквизити,вкл. и тези по т.5 на ал.1 - подробно е описано нарушението,отбелязани са датата и мястото на извършването му,както и всички обстоятелства,при които е извършено.Посочени са и съответните доказателства, потвърждаващи нарушението.Районният съд обосновано е приел,че не са налице пропуски и нарушения по смисъла на чл.47 -58 ЗАНН при съставянето на обжалваното наказателно постановление.

Наказателното постановление е издадено в срок от надлежен орган при условията на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, Извършеното от страна на нарушителя по съществото си представлява нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Същото, на основание чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, се наказва с глоба в размер на 200 лева, както и лишаване от правоуправление на МПС за срок от два месеца. В разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП законодателят е фиксирал конкретни наказания, като е лишил административно-наказващия орган от възможността да конкретизира наказанието.

Настоящата инстанция намира, че въззивният съд подробно и прецизно е изяснил фактическата обстановка, а фактическите констатации са направени след обстоен анализ на събраните по делото доказателства.

При тези данни се налага извода, че с поведението си касаторът от обективна и субективна страна е допуснал нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, поради което правилно и законосъобразно е ангажирана неговата административно наказателна отговорност по чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП.

Решението на въззивната инстанция е законосъобразно и в частта му, с която производството по жалбата срещу наложеното на основание чл. 183, ал. 5, т. 7 ЗДвП наказание „глоба“ в размерна 50 лв. е прекратено. Съгласно чл. 189, ал. 5 ЗДвП не подлежат на обжалване наказателни постановления, с които е наложена глоба до 50 лв. включително. С оглед на тази разпоредба районният съд законосъобразно е приел, че производството в тази му част е недопустимо и следва да бъде прекратено.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд - Перник, II-ри касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 28.10.2009 г., постановено по н.а.х.д. №1265/2009 г. по описа на Кюстендилския районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/